

Pienták Attila

A zöld ezerszínű változatai

*Esős délután a ház, a kert végéből te jössz;
ez a kert nagyon emlékeztet ama másikra, Baján,
mély és titokteljes, igaz kaján érdekességként egy
jurta áll a közepén, és kőrakások, de majd minden egyébben,
alakra, hangulatra, tán a kertépítés idejére nézve is
igen hasonló. Nem vagy itt, de a kert végébe nézve, a
mind sűrűdő eső szép huzatán át, már-már villámló,
dörgő alkonyi fényben, mégis jönni látlak s még kutyád is,
ess, kis eső, ess, mondtad, idézted már, olvastuk a művet,
lány zápor rá mázza kedves alakod, közeledsz s köréd
vonja halkán zúgó szcénáját az őszelő, a fák, a gyümölcsfák,
a cserjék, pázsit, virágok a zöld ezerszínű változatait.*

Lopás

*Loptam halászhajót, nyolcéves voltam, szürkeszínűre
festett, kopott bárkát az Adrián. Ott állt a kikötőben
és úgy tűnt, gazdátlan, felé se néztek. Gondoltam,
elkötöm, enyém lesz, megbecsülöm és vitorlát
bontunk, semmi vitorla bár nem látszott a felszereléshez
tartozni, de jó lesz. Szürke mivolta, fa-padozatja, az árboc,
a hajótest, kis kormányos-kabinával mind-mind vonzott,
felszöktem rá naponként és a legkomolyabban hittem:
nincs gazdája, nem kell senkinek, senkié, vagyis énrám vár.
Szép volt a hajó, amit elloptam, végül, s minden számmisztika nélkül
az okát is tudom végre, hogy neked, majd elhajózni, a hajó tudta,
születésed előtt öt hónappal ezerkilencszáznolcvanegy júliusában.*